

ST Nie będziesz cudzołożył (Wj 20,14)

NT Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest świętą, a wy nią jesteście. (1 Kor 3,16-17)

EWANGELICZNA REWIZJA ŻYCIA

Temat: Czyste myśli – czyste serce

Szóste przykazanie zachęca do rozwijania miłości doskonałej, znajdującej swój wyraz w przyjaźni i w czystej miłości.

Miłość, do której został powołany każdy człowiek, powinna nim ovladnąć, aby wszystkimi swoimi uzdolnieniami naturalnymi i nadprzyrodzonymi służył Bogu i ludziom. Również sfera seksualna człowieka musi być całkowicie podporządkowana tej miłości. Miłość służebna powinna stać się postawą całego człowieka. Każde działanie ludzkie powinno być inspirowane miłością, powinno być ukierunkowane na autentyczne dobro.

Pożądliwość jest przeciwieństwem miłości, która nie szuka swego, lecz pragnie obdarowywać szczególnie tym, co człowiek będzie mógł zachować na całą wieczność. Wewnętrzna nieczystość polega na świadomym i dobrowolnym planowaniu złych czynów.

Czystość wprowadza jedność i wewnętrzną harmonię w życiu ludzkim, dzięki niej bowiem instynkty i popędy zostają podporządkowane rozumnej miłości. Dzięki czystości pojawia w człowieku pełna wolność, panowanie nad sobą, pokój. Czystość umożliwia głęboką, opartą na miłości i zaufaniu przyjaźń. Dzięki czystości serca staje się możliwe pełne zjednoczenie z Bogiem. Czystość obowiązuje wszystkich bez wyjątku ludzi, ma być jednak dostosowana do różnych stanów ich życia.

Widzieć

Odkrywanie piękna człowieka

Tylko patrząc czystym sercem można zobaczyć piękno człowieka. Tylko człowiek o czystym sercu jest prawdziwie piękny.

Prosimy uczestników spotkania, żeby na podstawie poniższych pytań zastanowili się nad pięknem człowieka.

Co jest w człowieku piękne? Kiedy człowiek jest prawdziwie piękny?

Co jest piękne w kobiecie? Co jest piękne mężczyźnie?

Prosimy uczestników spotkania, wypełnili przygotowany arkusz:

W męskości najpiękniejsze jest:

W kobiecości najpiękniejsze jest:

Osądzić

Dbanie o piękno człowieka – dbanie o jego czystość

Jak dbać / walczyć o czystość?

1. Świadomość swoich słabości – jak to robić?

„Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać – nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę.” (Rz 7,18n)

2. Oddanie się Duchowi Bożemu – jak to robić?

„Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy.” (Ga 5, 16-18. 24-25)

Działać

Modlitwa – oddanie swojej czystości, wolności, miłości Bogu

Pokrop mnie hizopem, a stanę się czysty,
obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.
Spraw, bym usłyszał radość i wesele:
niech się radują kości, któreś skruszył!
Odwróć oblicze swe od moich grzechów
i wymaż wszystkie moje przewinienia!
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnów w mojej piersi ducha niezwykłego!
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego!
Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ochoczym! (Ps 51, 9-14)